

Những bài văn hay lớp 4

Author : Quản trị

Những bài văn hay lớp 4

Hướng dẫn

ĐỀ 1: Em hãy giới thiệu một lễ hội ở quê em.

BÀI LÀM 1

(Lễ hội trái cây - Thành phố Hồ Chí Minh)

Trái cây của miền Nam đa dạng, phong phú, nhiều chủng loại, đó chính là mặt mạnh của vùng đồng bằng sông Cửu Long. Hàng năm, lễ hội trái cây được tổ chức tại thành phố Hồ Chí Minh để tưởng nhớ tổ tiên, bái tạ trời đất và biểu dương thành quả kinh tế miệt vườn của bà con nông dân.

Lễ hội trái cây thường được tổ chức vào giữa hè: mùa quả chín, tại trung tâm quận 1. Ban tổ chức chuẩn bị cho khu vực lễ hội từ nhiều ngày trước: người ta treo cờ, đèn màu trang trí ở đoạn đường tổ chức lễ hội rất đẹp. Đèn màu li ti nhiều tầng phối hợp nom xa như một bức tranh lung linh kì ảo, rực rỡ, nghệ thuật, ở quảng trường rộng, cổng chào được dựng rất lớn căng bằng rôn, dán biểu ngữ "Kính chào quý khách". Bên trong cổng chào, các gian hàng trái cây của từng tỉnh, từng vườn khu vực miền Tây Nam Bộ và đồng bằng sông Cửu Long nối dài hai bên đến tận lễ đài. Lễ đài rất rộng, lộng lẫy cờ xí, hoa và các sản phẩm thủ công mỹ nghệ kết thành hình hai con rồng uốn khúc chầu hai bên. Từ chín giờ sáng, lễ hội khai mạc. Sau phần nghi thức là phần giới thiệu hội chợ triển lãm trái cây. Lễ hội chưa có gì sôi động nhưng đã có các khu vực trái cây đầy màu sắc: cam quả chín mọng, màu vàng, màu xanh, đu đủ các giống cam. Quýt cũng thế. Rồi sầu riêng, măng cụt, xoài, ổi, măng cầu, chôm chôm... không biết cơ man nào là trái cây được bày biện ở các gian hàng. Thanh long hồng thắm đẹp quý phái cạnh những quả măng cầu xanh mở mắt đáng hấp dẫn. Sầu riêng màu vàng cổ, có gai nhọn, thơm nức bên cạnh những quả chôm chôm đầy lông đỏ, tua tua rất ngộ nghĩnh. Buổi tròn trĩnh, bóng láng, trái xanh mướt, trái vàng mơ cũng xoay cao thành tầng, biểu dương lực lượng.

Cùng với màu sắc, hương thơm các thứ quả chín thoảng bay trong gió làm người đi xem lễ hội cứ tưởng mình lạc vào xứ sở hoa trái thần tiên nào. Nắng hè rực rỡ được làm dịu mát đi bằng vô số dù và các khóm hoa lá trang trí mượt mà, nghệ thuật. Chương trình chuyển sang phần biểu diễn văn nghệ. Các sự tích trái cây được kể lại bởi một ông chủ vườn hoạt bát, khôi hài hay như một diễn viên lành nghề. Tiếp đó là phần dự thi mâm quả đẹp và ngon. Mỗi một địa phương sẽ trở tài bày biện, đơm quả của địa phương mình sao cho đẹp, đầy tính dân gian và nghệ thuật. Các mâm quả sẽ được đưa lên lễ

dài và lần lượt được chấm điểm. Trời lúc này về chiều và đèn màu bật sáng. Người đi hội ngày một đông. Quang cảnh lễ hội lúc nàygấp nập hẳn lên. Quả đẹp, trái thơm, đèn màu, hoa muôn sắc tạo nên cảnh trí nhộn nhịp, tưng bừng. Trái cây làm người ta thích, người ta có cảm giác no đủ và hạnh phúc. Mọi người tranh nhau mua trái cây ở các gian hàng. Giọng thuyết minh, giới thiệu của người dẫn chương trình làm lễ hội càng thêm sôi động. Các tiết mục văn nghệ được biểu diễn đến lúc bế mạc. Ban tổ chức chúc công bố giải “ Mâm quả đẹp”, người đi dự hội ra về trong cảm giác thoải mái, được ngắm nhìn các thứ quả ngon, thích mắt.

Lễ hội trái cây đã trở thành truyền thống của nông dân miệt vườn. Một năm bón cây chăm quả, người nông dân triển lãm thành tích của mình trong ngày lễ hội. Lặng lẽ trong một năm dài, lặn lội vượt bao chuyến đò băng sông, họ đem về cho lễ hội, cho đời bao quả ngọt, thơm lành. Em rất thích xem lễ hội trái cây và chân thành biết ơn các bác nông dân đã trồng những quả ngon, bổ dưỡng này.

BÀI LÀM 2

(Hội làng quê em)

Quê em là một xã vùng biển. Đó là xã Ninh Hà, huyện Ninh Hòa, tỉnh Khánh Hòa. Hội làng quêem thường được tổ chức vào tháng ba âm lịch hàng năm.

Mờ sáng, đình làng đã đông nghịt người. Hầu hết là các chức sắc trong làng xã và các vị bô lão khăn đóng, áo thụng màu xanh dương trang trọng chuẩn bị tế lễ. Sân đình treo cờ đuôi nheo đầy màu sắc. Cổng chào trang trí hoa, treo băng rôn đỏthắm với hàng chữ màu vàng: “Kính chào quý khách”. Cửa chính ngôi đình mở rộng, cờ phướn rực rỡ, đèn màu thấp sáng. Bàn thờ tế lễ trời đất và thần làng trang nghiêm, được bày biện đầy đủvới hoa quả, phẩm vật. Cái đỉnh đồng giữa đình nghi ngút trầm hương. Sau một hồi trống, các chức sắc và các vị bô lão xếp hàng ngay ngắn giữa sân đình. Một đội thanh niên mặc áo thụng dài bê mâm ngũ quả trịnh trọng tiến vào sân đình, trước bàn thờ, vị chủ tế đọc lịch sử hình thành làng, đọc bài văn tế lễ rồi tất cả đồng bái lạy theo nhịp trống. Sân đình lúc này càng lúc càng đông. Sau phần tế lễ ở ngôi đình, chủ tế và các vị quan khách, chức sắc tiến hành dâng lễ ở ngôi miếu nhỏ thờ cá Ông, vị thần trợ giúp cho dân chài ở làng biển. Sau phần nghi thức này, một hồi trống dài báo hiệu trò chơi kéo co bắt đầu. Hai đội thanh niên trong xã chia thành hai bên. Vịn chắc sợi thừng và rập người kéo theo hiệu lệnh trống. Người xem reo hò cổ vũ, không khí náo nức tưng bừng. Trong bếp đình, thức ăn và hoa quả được phân phát cho dân làng và trẻ con. Giữa sân đình, các đội sản xuất trình diễn văn nghệ thật rôm rả, ấn tượng. Khán giả hoan hô vỗ tay khích lệ các diễn viên không chuyên tạo nên những tràng cười rộn rã như pháo nổ. Đến quá trưa, hội làng kết thúc.

Trên đường làng, bà con về nhà lòng vui như tết. Có chị, có anh diễn văn nghệ, mặt còn lòe loẹt phấn son đang cười đùa đuổi nhau trên đường về. Tình làng, nghĩa xóm ấm nồng thêm lên, vui hơn trong ngày hội.

Hội đình làng quê em là ngày truyền thống tưởng nhớ tổ tiên, mọi người đều cảm thấy tình làng nghĩa xóm thêm khăng khít. Ngày hội cũng là ngày nhân dân ca hát, sinh hoạt văn nghệ sau bao ngày đi biển mệt nhọc. Em rất yêu quê emvà yêu ngày hội làng trang trọng mà thân

thương này.

Đề 2: Hãy kể về một trò chơi được tổ chức ở hội làng quê em (trò chơi dân gian).

BÀI LÀM 1

(Trò chơi kéo co)

Mỗi độ xuân về, mồng mười tháng Giêng là ngày xã Diên Điền, huyện Diên Khánh của em tổ chức hội làng. Hội làng bao giờ cũng có nhiều trò chơi. Trò chơi được nhiều người cổ vũ, đến xem đông nhất là trò chơi kéo co.

Ngay giữa sân đình, ở bãi đất rộng là sân chơi kéo co. Người ta rải vôi trắng làm vạch phân chia. Đội chơi là thanh niên trai tráng của mỗi làng. Thường một đội chơi từ tám đến mười người. Mỗi đội đều mặc đồng phục của đội mình. Họ mặc gọn gàng, khỏe, đẹp: quần soóc và áo thể thao. Hai đội chia đều hai bên ngay vạch phân ranh. Họ cùng nắm chắc một sợi thừng. Trọng tài đứng giữa vạch phân, bên cạnh hai đội. Sau tiếng còi, hiệu lệnh trống đồng, mỗi đội gò lưng hết sức kéo sợi dây về phía đội mình. Chân các đấu thủ bám đất nhưng nếu chỉ hơi yếu sức một tí thì sẽ bị đội địch kéo trượt trên cỏ ngay. Tiếng trống thúc đồ từng hồi xen lẫn những tràng “cắc... cắc” khô đanh như thúc giục, hồi hộp. Có lúc một trong hai đội tưởng chừng như trượt dài về phía trước, bị địch thủ lôi qua nhưng rồi gắng sức bám lại được. Bà con hồi hộp cổ vũ: “Cố lên, cố lên”. Trống đồ từng hồi tạo không khí sôi động giằng co rất hồi hộp, náo nức. Trận đấu diễn ra trong vòng hai keo. Nếu keo đầu đã thắng mà keo sau thua thì hai đội hòa. Đội thắng là đội đều thắng cả hai keo, các thí sinh được nghỉ giải lao mười lăm phút và mỗi đội đều có quyền thay vận động viên nhưng không được tăng số lượng đã quy định ban đầu. Có đội ban đầu thua nên cho thay người khỏe hơn, vì thế mà hòa được ở keo sau. Dù thắng, thua hay hòa thì trò chơi cũng đều vui, tiếng hò reo, cổ vũ dậy trời.

Kéo co là trò chơi dân gian rèn luyện cơ bắp khỏe và sự phối hợp đồng sức nhịp nhàng rất vui. Hội làng năm nào em cũng thích xem kéo co và hò reo cổ vũ đến khản cả giọng. Thế mà vui lắm đấy! Đi đâu xa, em nhớ quê là nhớ đến hội làng và trò chơi kéo co.

BÀI LÀM 2

(Trò chơi ném còn)

Cứ đến Tết Nguyên đán, phường mười một quận Gò Vấp của em lại tổ chức Hội Xuân và thi ném còn.

Sân chơi là bãi sân rộng của nhà văn hoá quận, giữa bãi cỏ rộng, người ta trồng một cái trụ cao độ hai mét. Đầu trụ gắn một khung tròn, đường kính chừng một gang tay em. Người tham dự trò chơi đứng ngay vạch kẻ cách trụ chừng khoảng bốn mét, ném trái còn bằng nắm tay lọt vào khung còn ấy theo lệnh còi của trọng tài. Nếu còn lọt vào là thắng, ném trật thì không ghi được điểm nào. Vì khung tròn rất bé, cách cả đến bốn mét nên trái còn rất khó lọt vào khung. Ấy vậy mà có rất nhiều người ném chính xác. Người tham gia trò chơi không bắt buộc phải là người của ban tổ chức để cử. Sau khi đội thi của tổ dân phố trong phường thi

xong, khách vui xuân có thể ghi tên để được tham dự trò chơi. Được hay thua khi tham gia trò chơi là biết kết quả ngay, nếu người chơi thắng, ban tổ chức ghi điểm và tặng quà ngay cho người chơi. Vì thế, người vui xuân thường đổ về sân chơi ném còn để thử tài “mắt tinh, tay khéo” của mình. Do vậy, sân ném còn lúc nào cũng đông, cũng vui, cũng có khán giả xung quanh vỗ tay khích lệ. Mong ba Tết năm nào em cũng chơi ném còn do phường tổ chức.

Trò chơi dân gian dân gian ném còn là một trò chơi "thua nhiều hơn thắng", vì vậy, người thắng được ban tổ chức hoan hô tung bừng. Nhận quà thưởng của trò chơi ném còn thật đáng để tự hào! Năm nào em cũng đi chơi ném còn tuy chưa được lãnh giải lần nào. Tuy vậy, em cũng rèn luyện được sự khéo léo cho mình và nhất là được giải trí, được vui xuân thoải mái.

ĐỀ 3: Địa phương nơi em đang sinh sống hay ở quê em có phong tục gì nổi bật, thú vị, em hãy kể về phong tục ấy.

BÀI LÀM

(Tục lệ "Múa đèn" ở Tháp Bà Ponaga, Nha Trang, Khánh Hòa)

Tháp Bà Ponaga - Nha Trang, tỉnh Khánh Hòa là một thắng cảnh nổi tiếng trong nước. Tục lệ "Múa đèn" là nghi thức không thể thiếu trong những dịp dâng hương tế lễ tưởng niệm vị nữ thần Ponaga. Phong tục này bắt nguồn từ dân tộc Chăm nhưng dần đã thành phong tục của người Kinh tại xứ trầm hương quê em.

Lễ "Múa đèn" chỉ tiến hành vào những ngày lễ hội lớn của Tháp Bà Ponaga, thường là vào tháng ba và tháng mười âm lịch hàng năm. Ban tổ chức phải chuẩn bị từ nhiều ngày với một kế hoạch chặt chẽ vì nhân dân trong tỉnh và du khách khắp nơi đổ về Tháp Bà nhiều không kể xiết. Họ đến Tháp Bà dâng hương cúng lễ vị nữ thần Ponaga và thưởng thức lễ múa đèn.

Lễ hội được tổ chức rất hoành tráng, trang trọng và thành kính. Tháp Bà treo đèn kết hoa rực rỡ. Trên từng lối đi theo từng bậc thang lên tháp, đèn lồng treo nối dài rung rinh trước gió. Lễ múa đèn được tổ chức vào buổi tối, trước đền thờ chính. Đội múa đèn là những cô thanh nữ, trang điểm lộng lẫy. Các cô gái mặc đồ vũ công lấp lánh kim sa như dát vàng. Vũ điệu múa mỗi năm mỗi khác nhưng tất cả đều có điểm chung là các cô đội mâm lễ vật trên đầu, hai tay là hai đĩa đèn nến, có cô đội nguyên một mâm đèn nến lung linh. Nhạc đệm cho vũ điệu múa đèn là nhạc lễ truyền thống. Với thân hình thon thả, thanh thoát, những cô gái múa đèn uốn lượn, nhún nhảy theo điệu nhạc, di chuyển theo đội hình múa mà vẫn giữ được ánh nến không tắt bao giờ. Ngọn nến đứng thẳng, lung linh kì ảo. Du khách sẽ được cảm nhận được một nền văn hoá lâu đời sáng rỡ của dân tộc Chăm mà người Kinh tiếp nhận và phát triển. Một nghệ thuật múa điêu luyện, tinh xảo không kém gì vũ điệu ba-lê của phương Tây. Những mâm nến, đĩa nến, hợp thành tượng bà nghìn mắt, nghìn tay, thành đuôi công, đuôi phượng diễm tuyệt. Khán giả theo dõi chăm chú, người ta nín thở mỗi khi đĩa nến úp ngược theo cánh tay vũ công. Bạn đoán rằng đèn sẽ tắt ư? Không, đèn không tắt đâu nhé. Chỉ bằng một cái lắc người, một động tác múa nhanh, dứt khoát, vũ công sẽ đưa đĩa đèn trở lại vị trí đứng và nến bùng cháy. Du khách vỗ tay hoan hô không ngớt. Lễ múa đèn đã trở thành nét văn hoá riêng của lễ hội Tháp Bà mà không nơi nào so sánh được. Sau lễ múa đèn, lễ hội dâng trầu cau, hoa quả, hương trầm tưởng nhớ nữ thần Ponaga. Nhân dân cầu xin nữ thần hỗ

trợ cho mùa màng thóc lúa và đất nước bình yên. Người người đổ về Tháp Bà đông nườm nượp, trầm hương nghi ngút, không khí thật thiêng liêng.

Tục lệ múa đèn ở Tháp Bà được nhân dân Khánh Hòa gìn giữ và phát triển nâng đến mức nghệ thuật, được nhà nước Việt Nam quan tâm khích lệ, trở thành nét văn hoá độc đáo của dân tộc Việt Nam trên trường quốc tế. Em rất tự hào về quê hương Khánh Hòa của em về lễ múa đèn ở Tháp Bà. Dù đã đi nhiều nơi nhưng có lẽ không ở đâu có lễ múa đèn đẹp và trang trọng như ở quê em.

Nguồn: Vietvanhoctro.com